

Aan	Functioneel Parket Belastingdienst/Toeslagen
Van	 (FIOD-ECD)
Datum	2 augustus 2005
Kenmerk	
Bijlagen	

Inhoudsopgave

0 Samenvatting en aanbevelingen voor de implementatie

1. Inleiding

- 1.1 Inleiding
- 1.2 Opzet document
- 1.3 Beschrijving van de toeslagen
 - 1.3.1 Huursubsidie
 - 1.3.2 Zorgtoeslag
 - 1.3.3 Tegemoetkoming kosten kinderopvang
- 1.4 Handhavingssketen toeslagen
 - 1.4.1 Administratief toezicht
 - 1.4.2 Fysiek toezicht
 - 1.4.3 Bestuurlijke boete
 - 1.4.4 Strafrecht

2. Huidige situatie met betrekking tot huursubsidiefraude

- 2.1 Toezicht huursubsidiewet
- 2.2 Opsporing huursubsidiefraude bij VROM-IOD

3. Opsporing bij Toeslagen

- 3.1 Inleiding
- 3.2 Opsporing van fraude met toeslagen
 - 3.2.1 Inleiding
 - 3.2.2 Aard en omvang strafrechtelijke zaken uit de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (AWIR)
 - 3.2.3 Opsporing van fraude uit de AWIR, waar beleggen?
 - 3.2.4 Conclusie

Bijlagen: Wetteksten strafbare feiten genoemd in de AWIR

De Belastingdienst Toeslagen (hierna: BT) heeft de FIOD-ECD de vraag gesteld hoe zou moeten worden omgegaan met opsporing van strafbare feiten die voortkomen uit de Algemene Wet inzake Inkomensafhankelijke Regelingen. Deze notitie heeft als doel de mogelijkheden hieromtrent te beschrijven, adviezen aan te reiken alsmede aandachtspunten voor de implementatie te geven.

0 Samenvatting en aanbevelingen voor de implementatie

Inleiding

De Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (AWIR) heeft als gevolg dat de Belastingdienst verantwoordelijk wordt voor de uitvoering en handhaving van de Huursubsidiewet, de Wet op de zorgtoeslag en de Wet kinderopvang.

In de contourennota van Belastingdienst Toeslagen (BT) zijn de hoofdlijnen voor de inrichting van het toezicht op de huursubsidie, zorgtoeslag en tegemoetkoming kinderopvang aangegeven. De handhavingsketen van Toeslagen bestaat uit administratief toezicht, verticaal- en horizontaal (fysiek) toezicht, bestuurlijke boete en het strafrecht.

Hoe om te gaan met opsporing van fraude met toeslagen is een beperkt te beantwoorden vraag omdat enerzijds het voortraject (van toezicht tot boete) nog niet volledig is ingericht, en anderzijds omdat twee van de drie toeslagen nieuwe fenomenen zijn.

In uitzonderingsgevallen kan inzet van het strafrecht bij fraude met toeslagen aan de orde zijn. In het wetsvoorstel AWIR is om die reden in artikel 43 in de mogelijkheid voorzien om bij Besluit opsporingsambtenaren aan te wijzen. Het gaat dan om strafbare feiten (commune delicten) die als misdrijf kunnen worden aangemerkt. In de meeste gevallen zal (fysiek) toezicht of het opleggen van een bestuurlijke boete moeten volstaan. De mate waarin en de wijze waarop deze instrumenten gaan worden ingezet, bepalen voor een groot deel de behoefte aan de inzet van opsporing.

Opsporing huursubsidiefraude (huidig)

In de huidige situatie is de Afdeling subsidiefraude (ASF) van VROM-IOD belast met de opsporing van huursubsidiefraude. Naar zijn aard blijkt deze vorm van fraude te vragen om een separate behandeling binnen de Bijzondere Opsporingsdienst VROM-IOD. Het merendeel van de kleine honderd zaken die VROM-IOD jaarlijks met een proces-verbaal afrondt, betreft zaken die in samenwerking met de opsporingsdiensten van GSD, SVB en UWV zijn opgepakt. Ten aanzien van deze zaken zijn de regionale Parketten van het Ministerie van Justitie competent. Het gaat in deze zaken om een samenloop van huursubsidiefraude met sociale fraude. In 40 gevallen gaat het om een schadebedrag van meer dan € 10.000 en in 4 gevallen ontstaat het schadebedrag de € 20.000 (cijfers 2004).

Het Functioneel Parket (FP) is verantwoordelijk voor de opsporing en vervolging van strafzaken waarin de Bijzondere Opsporingsdiensten (zoals de VROM-IOD) een trekkende rol vervullen. Huursubsidiefraudezaken worden in principe door het FP niet aangenomen omdat in de praktijk blijkt dat de trekkende rol van andere opsporingsdiensten (GSD, SVB en UWV) uitgaat. Omdat de ASF in een beperkt aantal gevallen een eigen zaak opwerkt en het FP zich als aanspreekpunt voor de BOD-en daarvoor verantwoordelijk voelt, worden deze zaken tot op heden -buiten het Tripartiete overleg om- toch geaccepteerd. Voor 2004 gaat het om 15 zaken.

Opsporing Toeslagen (nieuw)

Het past binnen het rechtshandavingsbeleid van de Belastingdienst om de FIOD-ECD verantwoordelijk te stellen voor de opsporing van fraude met toeslagen. Er is echter veelal geen sprake van complexe en grootschalige fraude en bovendien betreft het fraude in de particuliere sfeer.

Zoals reeds gesignaleerd, bepalen de mate van inzet van fysiek toezicht en het instrument bestuurlijke boete in vergaande mate hoeveel zaken worden aangemeld en uiteindelijk strafrechtelijk dienen te worden onderzocht. Tevens zou de opsporing van fraude met toeslagen gedeeltelijk kunnen worden 'meegenomen' door opsporingsambtenaren van de GSD, SVB of UWV bij bijvoorbeeld onderzoeken op het gebied van bijstandsfraude. In vergelijking met veel andere vormen van sociale fraude is huursubsidiefraude van ondergeschikt belang (in financiële zin). Met deze instellingen dient te worden afgestemd of zij dit onderdeel kunnen meenemen in hun eigen processen-verbaal, die ingediend worden bij de regionale parketten.

Vanaf 1 januari 2006 treden nieuwe ATV-richtlijnen in werking voor het fiscale en douanedomein. In hoofdlijnen komen de wijzigingen op het volgende neer:

- het puntensysteem wordt losgelaten,
- categorieën worden aangebracht voor wat betreft de omvang van de fraude;

- in het TPO wordt aan de hand van diverse aspecten bepaald of strafrechtelijke afdoening in de rede ligt. Aan deze aspecten, zoals de status van de verdachte (voorbeeldfunctie) of de vraag of er sprake is van evenwichtige rechtshandhaving (maatschappelijk belang) worden niet langer punten toegekend maar worden de aspecten door inhoudelijke beargumentering gewogen.

Op basis van deze nieuwe ATV-richtlijnen worden selectierichtlijnen ontwikkeld die van toepassing zijn op de domeinen financieel-economisch en goederen. Deze selectierichtlijnen zouden gebruikt kunnen worden voor de selectie van fraude met toeslagen. Het betreft namelijk subsidiefraude en deze vorm sluit dan ook meer aan bij financieel-economische fraude dan bij fiscale fraude. Bovendien bieden de selectierichtlijnen de mogelijkheid om bij fraudegevallen met een omvang van minder dan € 6.000 strafrechtelijk op te treden. Hoewel dit uitzonderingsgevallen zijn, die bovendien voorzien moeten zijn van een deugdelijke motivering, is dit wel een categorie die voor fraude met toeslagen ruimte biedt om strafrechtelijk op te treden. Het is namelijk niet de verwachting dat er veel fraudegevallen met toeslagen zullen zijn met een omvang van meer dan € 20.000 of € 25.000 aan financieel nadeel

Momenteel wordt binnen Toeslagen gewerkt aan beleid om een antwoord te geven op de vraag hoe om te gaan met de boetebevoegdheid uit de Wet Awir. Deze boetebevoegdheid (25% boete met een maximum van € 5.000) is een gepaste reactie op fraudegevallen tot € 20.000 financieel nadeel. In de meeste gevallen vormt de bestuursrechtelijke weg dus een adequate afdoening. Dit is ook het uitgangspunt van de selectierichtlijnen (fraudezaken met een financieel nadeel van minder dan € 25.000 worden in principe bestuurlijk afgedaan).

Wanneer een van de volgende aspecten een rol spelen en het financieel nadeel in de eerste twee categorieën van de selectierichtlijnen vallen, kan het effectiever of zelfs noodzakelijk zijn om toch het strafrecht in te zetten.

- recidive;
er is sprake van recidive indien de verdachte reeds eerder in de afgelopen vijf jaar wegens een "Awir"- delict is veroordeeld, een transactie heeft aanvaard of een bestuurlijke boete heeft gekregen.
- evenwichtige rechtshandhaving;
met een evenwichtige rechtshandhaving wordt bedoeld op rechtshandhaving in het kader van normhandhaving of normbevestiging met het oog op grotere achterliggende te beschermen rechtsbelangen. Zo kan in het kader van een adequate aanpak van een maatschappelijk fenomeen een integraal overheidsoptreden gewenst zijn. Hierbij is het doel het reguleren van het gedrag (compliance).
- verhaal onmogelijk.
het opleggen van een bestuurlijke boete is geen adequaat alternatief voor het strafrecht indien deze boete niet geïnd (of verrekend) kan worden. Dit aspect moet daarom meewegen bij de beslissing of een zaak strafrechtelijk wordt aangepakt.

In de tabel in paragraaf 3.2.3 zijn de categorieën van de fraudebedragen uit de selectierichtlijnen geprojecteerd op de gegevens uit 2004 van de fraudezaken in huursubsidie. Hierbij is ook rekening gehouden met de voorgestelde boetebedragen in de Awir. Op grond hiervan zouden 4 zaken strafrechtelijk worden afgedaan en $81 + 148 = 229$ zaken met een bestuurlijke boete worden afgedaan. Overigens geldt voor die laatste categorie dat het TPO in uitzonderingsgevallen en op basis van een van de aspecten van de selectierichtlijnen toch voor strafrechtelijke afdoening zou kunnen kiezen.

Op basis van al het voorgaande kan slechts een globale inschatting worden gemaakt van de strafrechtelijke zaken, die de FIOD-ECD in onderzoek neemt op het gebied van de huursubsidie, de zorgtoeslag en de tegemoetkoming kinderopvang. Verwacht wordt dat het in totaal per jaar zal gaan om ongeveer 15 strafrechtelijke onderzoeken met een bandbreedte van 5. Deze onderzoeken zullen uitmonden in arrangementprocessen-verbaal, aangezien het aanbieden van een transactie teveel overeenkomsten heeft met een bestuurlijke boete.

Met het Functioneel Parket zal afstemming worden gezocht welke en hoeveel zaken voor strafrechtelijke afdoening door de FIOD-ECD in aanmerking komen.

Verdere aandachtspunten voor de opsporing van fraude met toeslagen betreffen:

- borg een goede informatie-uitwisseling met alle relevante opsporingsdiensten;
- onderzoek de mogelijkheid om opsporingsdiensten van GSD, SVB en UWV een deel van de zaken te laten 'meenemen' binnen hun strafrechtelijke onderzoeken;
- zorg voor een goede overdracht van VROM-IOD-informatie (lijst met fraudeurs) om recidive te voorkomen/ signaleren;
- houdt rekening met de personele aspecten van de afdeling subsidiefraude van VROM-IOD.
- Opsporing van fraude met toeslagen zal als module moeten worden opgenomen in het handhavingsarrangement tussen de Belastingdienst en het Openbaar Ministerie.
- BT zal moeten deelnemen aan de Procesportefeuille Opsporing.

1. Inleiding

1.1 Inleiding

De Algemene Wet inkomensafhankelijke Regelingen¹ (hierna: AWIR) die per 1 september 2005 van kracht zal worden, heeft als gevolg dat de Belastingdienst Toeslagen (BT) verantwoordelijk wordt voor de uitvoering van:

- de Huursubsidiewet (per 1 januari 2006);
- de Wet op de zorgtoeslag (per 1 januari 2006);
- de Wet kinderopvang (per 1 januari 2005).

1.2 Opzet document

De Belastingdienst/FIOD-ECD is verzocht een visie te geven op en aanbevelingen te doen voor de wijze waarop opsporing van strafbare feiten uit de AWIR geregeld zou moeten worden. Na een inleiding met de beschrijving van de toeslagen en een korte schets van de handhavingssketen (van toezicht tot opsporing) wordt de huidige situatie met betrekking tot de opsporing van huursubsidiefraude beschreven; de andere toeslagen zijn nieuwe fenomenen. In Hoofdstuk 3 worden opties genoemd op welke wijze de opsporing met betrekking tot de toeslagen zou kunnen worden vorm gegeven met een aantal aanbevelingen. Daarna worden in Hoofdstuk 4 een samenvatting gegeven en aandachtspunten aangereikt voor de implementatie.

1.3 Beschrijving van de toeslagen

BT gaat fungeren als één loket, waar burgers terecht kunnen voor het aanvragen van huursubsidie, zorgtoeslag of tegemoetkoming kinderopvang. BT ontvangt en verwerkt de aanvragen en zorgt voor de uitbetaling. De regelingen zijn inkomensafhankelijk: huishoudens met een laag inkomen worden gecompenseerd met een tegemoetkoming van de overheid.

1.3.1 Huursubsidie

De nieuwe regeling voor de huursubsidie, die ingaat op 1 januari 2006, komt in grote lijnen overeen met de regeling zoals die nu door het Ministerie van VROM wordt uitgevoerd. Er zijn echter enkele belangrijke wijzigingen:

- Het recht op huursubsidie hangt voortaan af van het actuele inkomen in plaats van het inkomen van het voorliggende jaar.
- Het tijdvak waarover de huursubsidie wordt bepaald, loopt van 1 januari tot en met 31 december in plaats van 1 juli tot en met 30 juni.
- Het inkomensbegrip dat bepalend is voor de hoogte van de huursubsidie verandert van gecorrigeerd verzamelinkomen in verzamelinkomen.

De bestaande Huursubsidiewet blijft van kracht. Voorzover wijzigingen in de huursubsidie noodzakelijk zijn, worden deze geregeld in de zogeheten Aanpassingswet huursubsidie. Wie recht heeft op huursubsidie, heeft vanaf 1 januari 2006 doorgaans ook recht op zorgtoeslag. De omvang van de doelgroep huursubsidie wordt geschat op circa 1,2 miljoen huishoudens. De Belastingdienst is verantwoordelijk voor de handhaving en uitvoering van de regeling, van de aanvraag en het toewijzen tot en met het uitbetalen van de huursubsidie.

1.3.2 Zorgtoeslag

De invoering van de zorgtoeslag maakt deel uit van de veranderingen in het zorgstelsel per 1 januari 2006. Het belangrijkste element daarin is de invoering van een basisverzekering voor ziektekosten. Ieder huishouden moet zich, via een standaardverzekeringsovereenkomst en tegen een nominale premie, verzekeren bij een zorgverzekeraar. Voor kinderen tot 18 jaar hoeft geen premie te worden betaald.

Volgens de Wet op de zorgtoeslag (Ministerie van VWS) kunnen huishoudens die onder de Zorgverzekeringswet vallen en meer dan een bepaald percentage van het inkomen aan premie betalen, compensatie ontvangen via de zorgtoeslag. Het gaat hier om een grote groep mensen. Om te beginnen zijn er naar schatting 1,2 miljoen huishoudens die huursubsidie ontvangen. Een groot deel daarvan komt ook in aanmerking voor de zorgtoeslag. Daarnaast is er nog een groot aantal huishoudens (4,9 miljoen) dat alleen recht heeft op de zorgtoeslag. Voor een modale alleenverdiener bedraagt de zorgtoeslag circa € 400 per jaar. De Belastingdienst is verantwoordelijk voor de handhaving en uitvoering van de regeling, van de aanvraag en het toewijzen tot en met het uitbetalen van de zorgtoeslag.

¹ Wetsvoorstel Algemene Wet Inkomensafhankelijke Regelingen

1.3.3 Tegemoetkoming kinderopvang

De tegemoetkoming kinderopvang is met ingang van 1 januari 2005 in de plaats gekomen van de aftrek voor kinderopvang in de inkomstenbelasting. De tegemoetkoming kinderopvang is gebaseerd op de nieuwe Wet kinderopvang van het Ministerie van SZW. Deze wet regelt dat ouders, werkgevers en overheid de kosten voor kinderopvang samen betalen. De tegemoetkoming kinderopvang geldt voor iedereen die gebruikmaakt van een erkende vorm van kinderopvang (kinderdagverblijf, buitenschoolse opvang en/of gastouderopvang). De hoogte van de tegemoetkoming kinderopvang wordt gebaseerd op het actuele inkomen. Dat wil zeggen dat de aanvrager een schatting moet maken van het te ontvangen jaarinkomen. Zodra blijkt dat die schatting te hoog of te laag was, is de aanvrager verplicht die wijziging door te geven. Hetzelfde geldt voor een wijziging in de samenstelling van het huishouden, bijvoorbeeld als iemand gaat samenwonen, scheiden of als er een wijziging in het gebruik van de kinderopvang plaatsvindt. Naar schatting hebben 200.000 huishoudens recht op een tegemoetkoming kinderopvang.

Omdat dit onderdeel van het project Toeslagen al liep binnen Belastingdienst/Oost/kantoor Doetinchem, vindt de uitvoering van de Wet kinderopvang (die vanaf 1 januari 2005 is ingegaan) voorlopig op die locatie plaats. Vanaf 1 januari 2007 gaat de uitvoering van de regeling naar Utrecht, van het aanvragen en toewijzen tot en met het uitbetalen van de tegemoetkoming kinderopvang.

1.4 Handhavingssketen toeslagen

1.4.1 Administratief toezicht

De Belastingdienst is met de komst van de AWIR verantwoordelijk voor de handhaving op het gebied van inkomensafhankelijke regelingen, de toeslagen. Het toezicht maakt -naast dienstverlening (communicatie) en opsporing- onderdeel uit van handhaving.

Met betrekking tot het toezicht van BT is een contourennota ontwikkeld waarin de visie op toezicht wordt verwoord. Het toezicht is gebaseerd op de bepaling uit de Algemene Wet Bestuursrecht. De basis van het administratieve toezicht wordt gevormd door de geautomatiseerde vergelijkingen van aanvragen met andere beschikbare informatie. Uit de contourennota is duidelijk dat Toeslagen ook ambities heeft op het gebied van horizontaal en verticaal toezicht alsmede handavingscommunicatie.

1.4.2 Fysiek toezicht

De Belastingdienst heeft ten aanzien van de doelgroep particulieren voor materieel toezicht in de privé-sfeer geen eigen bevoegdheden. Voor de toeslagen geldt echter dat fysieke controle in een aantal gevallen (bv. samenstelling van het huishouden) noodzakelijk is voor adequate handhaving. Voor zover bekend heeft de organisatie BT niet het voornemen om fysiek toezicht te gaan uitvoeren. Wel is duidelijk dat het huidige fysieke toezicht op de huursubsidie op enige wijze een vervolg dient te krijgen en dat BT hierin een coördinerende rol dient te vervullen.

1.4.3 Bestuurlijke boete

In gevallen waarbij een vermoeden van fraude speelt, heeft de BT de mogelijkheid om een bestuurlijke boete op te leggen. In artikel 40 en 40a AWIR is aangegeven dat bij BT de bevoegdheid is neergelegd om een bestuurlijke boete op te leggen. Het moet dan gaan om gevallen waarin het aan opzet of grove schuld van belanghebbende of derden te wijten is dat een tegemoetkoming ten onrechte of tot een te hoog bedrag is toegekend. Het niet of niet tijdig voldoen aan de informatieplicht kan eveneens beboet worden.

1.4.4 Strafrecht

Inzet van het strafrecht wordt in het algemeen gezien als sluitstuk in de handhavingssketen en kan alleen dan van toepassing zijn als alternatieven (zoals een bestuurlijke boete), gelet op de omstandigheden, niet meer als een adequate reactie kunnen worden aangemerkt. Ook vanwege het uitstralingseffect mag het ultimatum remedium, het strafrecht, in het handhavingspalet op het gebied van toeslagen niet ontbreken. In de AWIR is daarom ook voorzien dat opsporingsambtenaren kunnen worden aangewezen².

De nieuwe toeslagen (zorgtoeslag en tegemoetkoming kinderopvang) zijn nieuwe fenomenen en vragen derhalve een visie hoe om te gaan met fraudegevallen waarop de bestuurlijke

² art. 43 wetsvoorstel AWIR biedt de mogelijkheid om via een Besluit opsporingsambtenaren aan te wijzen

boete of andere handhavingsinstrumenten geen gepaste reactie is. Ook met betrekking tot de handhaving van huursubsidieregeling doet zich een nieuwe situatie voor nu met de nieuwe AWIR de uitvoering en het toezicht van VROM aan BT is overgedragen.

De concrete strafbare feiten die aan de orde zijn als het gaat om fraude met toeslagen, betreffen commune delicten (bijlage 1):

- De *misdrijven* genoemd in de artikelen 225, 226, 227, 227a en 227b van het Wetboek van Strafrecht;
- De *overtredingen* genoemd in artikel 447c en 447d van het Wetboek van Strafrecht³.

³ Tevens de misdrijven betreffende ambtsdwang en wederspanning genoemd in artt. 179, 180, 181, 182, 184 Wetboek van Strafrecht.

2. Huidige situatie met betrekking tot huursubsidiefraude

2.1 Toezicht huursubsidiewet

Slechts de bestaande toeslag huursubsidie kent een handhavingsketen van toezicht tot opsporing. Daaruit blijkt dat de afdeling Informatie, Beheer en Subsidiegelden (hierna: IBS) van VROM belast is met de uitvoering en het toezicht op de huursubsidie. Fysiek toezicht wordt vanuit IBS niet geïnitieerd.

Recent heeft de opsporingsdienst van het ministerie van VROM (hierna: VROM-IOD) deelgenomen aan drie gezamenlijke (fysieke) toezichtacties met de Gemeentelijke Sociale dienst(GSD), Politie en verhuurinstanties. Omdat het belang voor dit extra toezicht duidelijk was, terwijl de capaciteit bij VROM-Inspectie ontbrak, zijn rechercheurs van VROM-IOD voor deze gelegenheid tijdelijk aangesteld als toezichthouders.

Voor de opsporing van huursubsidiefraude is het van belang te constateren dat vanuit voornoemde (fysieke) toezichtacties constatering kunnen voorkomen die bestuurlijk dan wel strafrechtelijk aangepakt dienen te worden. De globale inschatting van VROM is dat binnen deze – op basis van risico-analyse gehouden actie 20 a 30% van de gevallen een constatering van onregelmatigheid heeft plaats gevonden. Met betrekking tot constatering die niet leiden een strafrechtelijke vervolging, heeft het projectbureau van VROM de mogelijkheid om op basis van artikel 36 lid 4 van de Huursubsidiewet⁴ de subsidie stop te zetten/ terug te vorderen en/of een bestuurlijke boete op te leggen. In de praktijk blijkt het advies dat door VROM-IOD aan het projectbureau gegeven wordt ten aanzien van het opleggen van een bestuurlijke boete, om capaciteitsredenen of andere prioriteiten dan wel door versnippering van werkproces nauwelijks te worden opgevolgd.

2.2. Opsporing huursubsidiefraude bij VROM-IOD

Naar schatting worden jaarlijks ongeveer 1000 fraudesignalen ontvangen. Deze signalen zijn voor 90% afkomstig van handhavingspartners (SVB, GSD en UWV) welke deel uitmaken van het netwerk dat door de rechercheurs van VROM-IOD wordt onderhouden. Daarnaast komen signalen van derden (o.a. klikbrieven) en worden incidenteel signalen van VROM (IBS) ontvangen waarop VROM-IOD eigen onderzoek verricht.

De VROM-IOD is onder andere belast met de opsporing van huursubsidiefraude. In 2004 werden zo'n 320 strafrechtelijke onderzoeken omtrent huursubsidiefraude ingesteld door VROM-IOD dat resulteerde in ongeveer 85 zaken die strafrechtelijk werden afgedaan met een proces-verbaal. Ongeveer 40 zaken leenden zich niet voor strafrechtelijke afdoening en boden ook te weinig aanknopingspunten voor bestuurlijke afdoening. Ruim 200 zaken werden door VROM-IOD met het advies om een bestuurlijke boete op te leggen, aan het projectbureau overgedragen.

Van 15 strafrechtelijke onderzoeken, die voortkomen uit eigen onderzoek van VROM-IOD (zoals fysieke toezichtacties), ligt de regie bij het Functioneel Parket van het Openbaar Ministerie. Het merendeel (70) van de voornoemde 85 zaken die eindigen met een proces-verbaal, betreffen onderzoeken die gevoegd worden bij een strafrechtelijk onderzoek van de GSD, SVB of UWV. De regie van deze strafrechtelijke zaken ligt bij de regionale parketten van het Ministerie van Justitie.

Overigens blijkt hieruit dat huursubsidiefraude naar zijn aard nauwelijks als zelfstandig strafbaar feit wordt gepleegd; in de meeste gevallen is sprake van samenloop met sociale fraude. Dit is ook de reden waarom de opsporing van huursubsidiefraude binnen VROM-IOD ondergebracht is bij de Afdeling Subsidiefraude (ASF). Naar zijn aard blijkt deze vorm van fraude te vragen om een afgescheiden werkkterrein met een eigen netwerk, continue werk, expertise en mensen.

Ten behoeve van het doelmatig en efficiënt instellen van onderzoek naar fraude met huursubsidie, zijn er door VROM-IOD criteria ontwikkeld. Deze bestaan uit een wegingssystematiek om doelmatig en efficiënt met opsporingscapaciteit om te gaan. Zo worden bijvoorbeeld punten toegekend aan de lengte van het tijdvak waarover is gefraudeerd en spelen bewijsbaarheid, de vraag of er sprake is van recidive of samenloop een rol bij de vraag of een zaak voor het strafrecht in aanmerking komt. Zaken met een schadebedrag lager dan € 6.000 komen niet voor strafrechtelijke afhandeling in aanmerking. Daarmee is aansluiting gezocht bij de aanwijzing⁵ sociale zekerheidsfraude van het

⁴ De boete bedraagt 25% met een maximum van € 225 per tijdvak waarover gefraudeerd is.

⁵ Richtlijn voor strafvordering sociale zekerheidsfraude, reg.nr. 2000R006

Openbaar Ministerie. In die aanwijzing worden richtlijnen gegeven met betrekking tot de opsporing van fraude met sociale uitkeringen. Naast de strafbepalingen uit bijvoorbeeld de Algemene Bijstandswet gaat het daarbij om de onder 1.4.4 genoemde strafbepalingen die ook uit de AWIR naar voren komen.

Binnen de ASF van VROM-IOD wordt met 11fte gewerkt aan de opsporing van huursubsidiefraude; 6 rechercheurs, 4 ondersteuning en 1 projectleider. De rechercheurs zijn in veel gevallen afkomstig van Politie en hebben naast recherche-ervaring met name competenties op het gebied van netwerken, zelfstandigheid en samenwerking.

Vanuit de VROM-IOD zijn er contacten met de landelijke stuurgroep interventieteams (LSI). De ASF maakt afspraken over uitwisseling van informatie als het gaat om interventiethema's die belang kunnen hebben voor de huursubsidie (bv. hennepsteelt, onderverhuur). Deze informatie vormt een bron voor zaken die voornamelijk bestuurlijk kunnen worden afgedaan.

3. Handhaving toeslagen

3.1 Inleiding

Het administratieve toezicht van toeslagen is belegd bij BT; de inrichting daarvan valt buiten het bestek van dit document. Zoals reeds gesignaleerd, zullen vanuit zowel horizontaal en verticaal toezicht (inclusief fysiek toezicht) fraudezaken naar voren kunnen komen die al dan niet een strafrechtelijke aanpak rechtvaardigen.

Ten aanzien van de nieuwe toeslagen (tegemoetkoming kinderopvang en de zorgtoeslag) geldt dat geen ervaringscijfers beschikbaar zijn met betrekking tot de mate waarin fraude voorkomt.

Voorts gelden de volgende uitgangspunten:

- het inrichten van het opsporingstraject met betrekking tot toeslagen hangt af van de wijze waarop door BT het toezicht (inclusief fysiek toezicht) wordt ingericht en het instrument van de bestuurlijke boete wordt ingezet;
- voor huursubsidie-, zorgtoeslag- en tegemoetkoming kinderopvangfraude dient uniforme handhaving plaats te vinden;
- strafrecht is het ultimum remedium.

3.2 Opsporing van fraude met toeslagen

3.2.1 Inleiding

Het sluitstuk van de handhavingsketen, het strafrecht, is een relatief duur instrument wat slechts in samenwerking met het Openbaar Ministerie ingezet kan worden. In paragraaf 1.4.4 is de noodzaak van het kunnen inzetten van het strafrecht met betrekking tot toeslagen reeds aangegeven. Hierna zal een uiteenzetting worden gegeven van de aard en omvang van fraudezaken uit de AWIR en waar de opsporing hiervan zou kunnen plaatsvinden.

3.2.2 Aard en omvang strafrechtelijke zaken uit de AWIR

Zoals in paragraaf 1.4.4 is aangegeven, bestaan de concrete strafbare feiten die uit de AWIR kunnen voortkomen uit valsheid in geschrifte of het opzettelijk verstrekken van onware gegevens of het opzettelijk nalaten daarvan. Het gaat dan om commune strafbare feiten die als misdrijven kunnen worden aangemerkt. Uiteraard bestaat de mogelijkheid tot samenloop met andere (eventueel fiscale of financiële) strafbare feiten. Overigens zal opsporing van de overtredingen ex art. 447c en 447d van het Wetboek van Strafrecht niet primair aan de orde zijn, gegeven de mogelijkheid om voor gevallen waarbij opzet of grove schuld in het spel is een bestuurlijke boete op te leggen. Bij genoemde overtredingen speelt opzet geen rol.

In paragraaf 3.1 is opgemerkt dat ten aanzien van de nieuwe toeslagen (tegemoetkoming kinderopvang en de zorgtoeslag) geen ervaringscijfers beschikbaar zijn met betrekking tot de mate waarin fraude voorkomt.

- ♦ Het aantal toeslaggerechtigden voor de *tegemoetkoming kinderopvang* is relatief gering (200.000 huishoudens), maar omdat er geen sprake is van een gestructureerde informatiestroom (kosten opvang) wordt vanuit BT een risicogerichte benadering gehanteerd. Omdat het toezicht op deze toeslag intensiever is en de gemiddelde hoogte van deze toeslag laag zal zijn, ligt het niet voor de hand aan te nemen dat hier veel fraudezaken uit voort zullen komen die voor strafrechtelijke afdoening in aanmerking zullen komen. Anderzijds zijn er signalen dat Kinderopvanginstellingen met het uurtarief manipuleren met als mogelijk gevolg collectief misbruik van de regeling. De instellingen verhogen dan het tarief, waardoor de ouders "recht" krijgen op een tegemoetkoming. Alhoewel dit collectieve karakter zou kunnen pleiten voor strafrechtelijke aanpak, valt nog te bezien of hiertegen strafrechtelijk kan worden opgetreden. Het aanpassen van tarieven is immers niet zonder meer als fraude (strafrechtelijk gezien) aan te merken;
- ♦ Ten aanzien van de *zorgtoeslag* is het gezien de individuele geringe belangen niet de verwachting dat hieruit zelfstandige opsporingsonderzoeken zullen komen. Voor een modale alleenverdiener bedraagt de zorgtoeslag ongeveer € 400 per jaar. Wel is het mogelijk dat er sprake is van samenloop van fraude met een andere toeslagen en bovendien is sprake van een grote doelgroep (6 miljoen).

6 artikelen 225, 226, 227, 227a en 227b Wetboek van Strafrecht (bijlage 1).

Ten aanzien van de fraude met *huursubsidie* zijn wel gegevens bekend. Onder 2.2 is aangegeven dat binnen VROM-IOD de ASF belast is met het opsporen van deze zaken. De reden dat deze zaken binnen een separate afdeling worden afgehandeld, is gelegen in de aard van de zaken. Vanuit het netwerk van de rechercheurs worden zaken opgepakt in samenwerking met GSD, SVB en UWV. Het gaat dan niet om grootschalige, regio-overstijgende fraude of georganiseerde criminaliteit. Een groot aantal signalen kan niet onderzocht worden om capaciteitsredenen en het is de verwachting dat vanuit geautomatiseerde bestandsvergelijking nog meer meldingen van fraude voortkomen die nader onderzoek vergen. In 2004 is in ongeveer 85 zaken proces-verbaal opgemaakt waarbij in ongeveer 40 gevallen het schadebedrag aan huursubsidie meer dan € 10.000 euro bedroeg. In 4 gevallen bedroeg het schadebedrag meer dan € 20.000. De zaak met het hoogste schadebedrag (ruim € 27.000) werd door eigen (IBS)informatie opgepakt. Binnen de ASF wordt prioriteit gegeven aan zaken die vanuit andere handhavingpartners worden aangereikt. Van die zaken ligt de regie bij de Regionale Parketten en om die reden neemt het FP in principe geen huursubsidiefraudezaken aan. De (enkele) huursubsidiefraudezaken die vanuit VROM-IOD zelf worden opgewerkt, worden echter tot op heden (buiten het TPO om) wel door het FP vervolgd omdat het FP voor de zaken van VROM-IOD, als Bijzondere Opsporingsdienst, verantwoordelijk is. Zoals reeds aangegeven gaat dat in 2004 om 15 gevallen.

3.2.3 Opsporing van fraude met toeslagen, waar beleggen?

In de Memorie van Toelichting bij artikel 43 van AWIR⁷ staat dat aansluiting bij het huidige rechtshandavingsbeleid van de Belastingdienst zal worden gezocht. In dat kader zou het voor de hand liggen voor de opsporing van strafbare feiten uit de AWIR buitengewoon opsporingsambtenaren van de FIOD-ECD in te schakelen.

Vanwege de noodzakelijke scheiding tussen toezicht en opsporing verdient het geen aanbeveling de opsporing van AWIR-feiten bij ambtenaren (die ook zijn aangewezen voor het toezicht op de AWIR) te beleggen. Opsporingsambtenaren van Politie zouden overigens op grond van hun algemene opsporingsbevoegdheid ingezet kunnen worden voor de opsporing van onderhavige strafbare feiten. Het sluit echter niet aan bij het handavingsbeleid van de Belastingdienst om de opsporing van strafbare feiten, die voortkomen uit wetgeving die door de Belastingdienst wordt uitgevoerd, bij de Politie te beleggen.

Ook ligt het niet voor de hand om de opsporing van fraude met toeslagen bij de bestaande buitengewoon opsporingsambtenaren op de Belastingkantoren (de zogenaamde eenheidsverbalisanten) te beleggen. Ten aanzien van (lichte) fiscale delicten, te weten de fiscale omissiedelicten, hebben deze ambtenaren opsporingsbevoegdheid en zijn deze ambtenaren bevoegd proces-verbaal op te maken. Uitbreiding van hun bevoegdheid ligt niet voor de hand omdat de opsporing van misdrijven is voorbehouden aan de buitengewoon opsporingsambtenaren van de FIOD-ECD.

De opsporing van fraude met toeslagen zou gedeeltelijk 'meegenomen' kunnen worden door opsporingsambtenaren van de GSD, SVB of UWV bij bijvoorbeeld onderzoeken op het gebied van bijstandsfraude. In vergelijking met veel andere vormen van sociale fraude is huursubsidiefraude van ondergeschikt belang (in financiële zin). Met deze instellingen dient te worden afgestemd of zij dit onderdeel kunnen meenemen in hun eigen processen-verbaal, die ingediend worden bij de regionale parketten.

De FIOD-ECD is een bijzondere opsporingsdienst (BOD) ressorterend onder de Belastingdienst en belast met de opsporing van fraude op fiscaal, financieel en goederengebied. Buitengewoon opsporingsambtenaren van de FIOD-ECD hebben algemene opsporingsbevoegdheid⁸ en zouden formeel bevoegd zijn de strafbare feiten uit de AWIR op te sporen en te verbaliseren. In overleg met Justitie zou hun aanwijzing op grond van art 43 AWIR kunnen worden uitgebreid.⁹

⁷ In art. 43 AWIR wordt de mogelijkheid geboden om opsporingsambtenaren aan te wijzen.

⁸ Art 2 besluit buitengewoon opsporingsambtenaar FIOD-ECD.

⁹ Beleid is dat FIOD-ECD opsporingsambtenaren zich beperken tot de opsporing van delicten waarvoor zij zijn aangewezen (strafbare feiten uit de AWR en beleidsinstrumentele wetgeving en enkele delicten zoals valsheid in geschrift/ oplichting uit het Wetboek van Strafrecht), zie ook Art.142, lid 2, WvSv

Om eenheid te waarborgen in de wijze van afdoening van zaken zijn door de FIOD-ECD aanmeldings-, transactie- en vervolgingsrichtlijnen (ATV) ontwikkeld. Deze richtlijnen geven onder andere aan in welke gevallen fiscale en douane fraude moet worden aangemeld en wat de minimumeisen voor strafrechtelijke vervolging zijn. Zo gelden als drempelbedragen voor aanmelding € 5.500 (particulieren) danwel € 11.500 (bedrijven) waarbij tevens sprake van opzet moet zijn. In het Selectie-overleg wordt de aanmeldingswaardigheid en -op basis van bewijsbaarheid- beoordeeld of een zaak in aanmerking komt voor opsporing. Is dat het geval dan wordt de zaak voorgelegd aan het Tripartiete-overleg waaraan het Functioneel Parket van het OM deelneemt. In dat overleg wordt een besluit genomen over strafrechtelijke vervolging. Opsporingsonderzoeken die door de FIOD-ECD worden uitgevoerd, vinden altijd plaats onder regie van het Functioneel Parket van het Ministerie van Justitie.

Vanaf 1 januari 2006 treden nieuwe ATV-richtlijnen in werking voor het fiscale en douanedomein. In hoofdlijnen komen de wijzigingen op het volgende neer:

- het puntensysteem wordt losgelaten,
- categorieën worden aangebracht voor wat betreft de omvang van de fraude;
- in het TPO wordt aan de hand van diverse aspecten bepaald of strafrechtelijke afdoening in de rede ligt. Aan deze aspecten, zoals de status van de verdachte (voorbeeldfunctie) of de vraag of er sprake is van evenwichtige rechtshandhaving (maatschappelijk belang) worden niet langer punten toegekend maar worden de aspecten door inhoudelijke beargumentering gewogen.

Op basis van deze nieuwe ATV-richtlijnen worden selectierichtlijnen ontwikkeld die van toepassing zijn op de domeinen financieel-economisch en goederen. Deze selectierichtlijnen zouden gebruikt kunnen worden voor de selectie van fraude met toeslagen. Het betreft namelijk subsidiefraude en deze vorm sluit dan ook meer aan bij financieel-economische fraude dan bij fiscale fraude. Bovendien bieden de selectierichtlijnen de mogelijkheid om bij fraudegevallen met een omvang van minder dan € 6.000 strafrechtelijk op te treden. Hoewel dit uitzonderingsgevallen zijn, die bovendien voorzien moeten zijn van een deugdelijke motivering, is dit wel een categorie die voor fraude met toeslagen ruimte biedt om strafrechtelijk op te treden. Het is namelijk niet de verwachting dat er veel fraudegevallen met toeslagen zullen zijn met een omvang van meer dan € 20.000 of € 25.000 aan financieel nadeel

In hoofdlijnen zouden de categorieën van de fraudebedragen uit de selectierichtlijnen als volgt geprojecteerd kunnen worden op fraudezaken in huursubsidie (tevens rekeninghoudende met de voorgestelde boetebedragen in de Awir):

Opzettelijke fraude uit de AWIR met een nadeel van:	Fraudezaken huursubsidie 2004	Afdoening volgens nieuwe selectierichtlijnen rekeninghoudend met bestuurlijke afdoeningsmogelijkheden
€ 0 tot € 6.000 (categorie 0)	148	Bestuurlijke boete van 25 %. Slechts in uitzonderingsgevallen kan een dergelijke zaak in aanmerking komen voor een strafrechtelijke vervolging. Het TPO zal gemotiveerd moeten aangeven waarom tot strafrechtelijke vervolging wordt overgegaan
€ 6.000 ¹⁰ tot € 20.000 (categorie I)	81	Bestuurlijke boete van 25%, tenzij een van de aspecten uit de selectierichtlijnen van toepassing is en het TPO besluit tot strafrechtelijke afdoening.
€ 20.000 tot 25.000 (categorie I)	3	Bestuurlijke boete van € 5.000 (maximum), tenzij een van de aspecten uit de selectierichtlijnen van toepassing is en het TPO besluit tot strafrechtelijke afdoening.
€ 25.000 of meer (categorie II, III of IV)	1	Strafrechtelijke afdoening met in uitzonderingen de mogelijkheid van bestuurlijke afdoening (voor categorie II geldt dat een van de aspecten van

¹⁰ Overigens wordt bij de sociale fraude en ook door VROM-IOD bij de huursubsidiefraude een ondergrens van € 6.000 voor toepassing van het strafrecht gehanteerd.

Als de selectierichtlijnen van de FIOD-ECD op de cijfers huursubsidiefraudezaken van 2004 worden geprojecteerd, blijkt dat jaarlijks slechts enkele zaken strafrechtelijk zouden kunnen worden afgedaan. Zaken in categorie 0 en I worden namelijk in principe met een bestuurlijke boete afgedaan. Echter bij zaken met een schadebedrag van meer dan € 20.000 en die in categorie I vallen, zou een argument voor strafrechtelijke afdoening kunnen zijn dat het plafond van de boete is bereikt. Op grond hiervan zouden 4 zaken strafrechtelijk worden afgedaan en $81 + 148 = 229$ zaken met een bestuurlijke boete worden afgedaan. Overigens geldt voor die laatste categorie dat het TPO in uitzonderingsgevallen en op basis van een van de aspecten van de selectierichtlijnen toch voor strafrechtelijke afdoening zou kunnen kiezen.

3.2.4 Conclusie

Wanneer een van de volgende aspecten een rol spelen en het financieel nadeel in de eerste twee categorieën van de selectierichtlijnen vallen, kan het effectiever of zelfs noodzakelijk zijn om toch het strafrecht in te zetten.

- recidive;

er is sprake van recidive indien de verdachte reeds eerder in de afgelopen vijf jaar wegens een "Awir"- delict is veroordeeld, een transactie heeft aanvaard of een bestuurlijke boete heeft gekregen.

- evenwichtige rechtshandhaving;

met een evenwichtige rechtshandhaving wordt bedoeld op rechtshandhaving in het kader van normhandhaving of normbevestiging met het oog op grotere achterliggende te beschermen rechtsbelangen. Zo kan in het kader van een adequate aanpak van een maatschappelijk fenomeen een integraal overheidsoptreden gewenst zijn. Hierbij is het doel het reguleren van het gedrag (compliance).

- verhaal onmogelijk.

het opleggen van een bestuurlijke boete is geen adequaat alternatief voor het strafrecht indien deze boete niet geïnd (of verrekend) kan worden. Dit aspect moet daarom meewegen bij de beslissing of een zaak strafrechtelijk wordt aangepakt.

Op basis van al het voorgaande kan slechts een globale inschatting worden gemaakt van de strafrechtelijke zaken, die de FIOD-ECD in onderzoek neemt. Alleen van de huursubsidiefraude zaken zijn ervaringsgegevens beschikbaar. Op grond van deze gegevens en ervan uitgaande dat er fysiek toezicht plaats gaat vinden, een deel van de fraude bestuursrechtelijk wordt afgedaan en de diensten GSD, SVB en UWV een deel in de eigen strafrechtelijke onderzoeken meeneemt, wordt een voorzichtige inschatting gemaakt van 15 zaken per jaar met een bandbreedte van 5. Deze zaken hebben betrekking op de huursubsidie, de zorgtoeslag en de tegemoetkoming kinderopvang. Deze onderzoeken zullen uitmonden in arrangementprocessen-verbaal, aangezien het aanbieden van een transactie teveel overeenkomsten heeft met een bestuurlijke boete.

Met het Functioneel Parket zal afstemming worden gezocht welke en hoeveel zaken voor strafrechtelijke afdoening door de FIOD-ECD in aanmerking komen.

Verdere aandachtspunten voor de opsporing van fraude met toeslagen betreffen:

- borg een goede informatie-uitwisseling met alle relevante opsporingsdiensten;
- onderzoek de mogelijkheid om opsporingsdiensten van GSD, SVB en UWV een deel van de zaken te laten 'meenemen' binnen hun strafrechtelijke onderzoeken;
- zorg voor een goede overdracht van VROM-IOD-informatie (lijst met fraudeurs) om recidive te voorkomen/ signaleren;
- houdt rekening met de personele aspecten van de afdeling subsidiefraude van VROM-IOD.
- Opsporing van fraude met toeslagen zal als module moeten worden opgenomen in het handavingsarrangement tussen de Belastingdienst en het Openbaar Ministerie.
- BT zal moeten deelnemen aan de Procesportefeuille Opsporing.

Wetboek van Strafrecht

Titel XII. Valsheid in geschriften, opgave van onware gegevens en schending van de verplichting gegevens te verstrekken

Artikel 225

1. Hij die een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk opmaakt of vervalst, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt als schuldig aan valsheid in geschrift gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.
2. Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valse of vervalste geschrift als ware het echt en onvervalst dan wel opzettelijk zodanig geschrift aflevert of voorhanden heeft, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat dit geschrift bestemd is voor zodanig gebruik.
3. Indien een feit, omschreven in het eerste of tweede lid, wordt gepleegd met het oogmerk om een terroristisch misdrijf voor te bereiden of gemakkelijk te maken, wordt de op het feit gestelde gevangenisstraf met een derde verhoogd.

Artikel 226

1. De schuldige aan valsheid in geschrift wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren of geldboete van de vijfde categorie, indien zij gepleegd is:
 - 1°. in authentieke akten;
 - 2°. in schuldbrieven of certificaten van schuld van enige staat, enige provincie, gemeente of openbare instelling;
 - 3°. in aandelen of schuldbrieven of certificaten van aandeel of schuld van enige vereniging, stichting of vennootschap;
 - 4°. in talons, dividend- of rentebewijzen behorende tot een der onder de beide voorgaande nummers omschreven stukken, of in de bewijzen in plaats van deze stukken uitgegeven;
 - 5°. in krediet- of handelspapier.
2. Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van enig in het eerste lid vermeld vals of vervalst geschrift als ware het echt en onvervalst, dan wel opzettelijk zodanig geschrift aflevert, voorhanden heeft, ontvangt, zich verschafft, vervoert, verkoopt of overdraagt, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat dit geschrift bestemd is voor zodanig gebruik.

Artikel 227

1. Hij die in een authentieke akte een valse opgave doet opnemen aangaande een feit van welks waarheid de akte moet doen blijken, met het oogmerk om die akte te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als ware zijn opgave in overeenstemming met de waarheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.
2. Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van de akte als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid dan wel opzettelijk de akte aflevert of voorhanden heeft, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat die akte bestemd is voor zodanig gebruik.

Artikel 227a

Hij die, anders dan door valsheid in geschrift, opzettelijk niet naar waarheid gegevens verstrekt aan degene door wie of door wiens tussenkomst enige verstrekking of tegemoetkoming wordt verleend, wordt, indien het feit kan strekken tot bevoordeling van zichzelf of een ander, terwijl hij weet of redelijkerwijze moet vermoeden dat de verstrekte gegevens van belang zijn voor de vaststelling van zijn of eens anders recht op die verstrekking of tegemoetkoming dan wel voor de hoogte of de duur van een dergelijke verstrekking of tegemoetkoming, gestraft met gevangenis straf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Artikel 227b

Hij die, in strijd met een hem bij of krachtens wettelijk voorschrift opgelegde verplichting, opzettelijk nalaat tijdig de benodigde gegevens te verstrekken, wordt, indien het feit kan strekken tot bevoordeling van zichzelf of een ander, terwijl hij weet of redelijkerwijze moet vermoeden dat de gegevens van belang zijn voor de vaststelling van zijn of eens anders recht op een verstrekking of tegemoetkoming dan wel voor de hoogte of de duur van een dergelijke verstrekking of tegemoetkoming, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Titel III. Overtredingen betreffende het openbaar gezag

..

Artikel 447c

Hij die, anders dan door valsheid in geschrift, aan degene door wie of door wiens tussenkomst enige verstrekking of tegemoetkoming wordt verleend, gegevens verstrekt die naar hij weet of redelijkerwijze moet vermoeden niet met de waarheid in overeenstemming zijn, wordt, indien deze gegevens van belang zijn voor de vaststelling van zijn of eens anders recht op die verstrekking of tegemoetkoming dan wel voor de hoogte of de duur van een dergelijke verstrekking of tegemoetkoming, gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie.

Artikel 447d

Hij die, in strijd met een hem bij of krachtens wettelijk voorschrift opgelegde verplichting, nalaat tijdig de benodigde gegevens te verstrekken, wordt, indien deze gegevens van belang zijn voor de vaststelling van zijn of eens anders recht op een verstrekking of tegemoetkoming dan wel voor de hoogte of de duur van een dergelijke verstrekking of tegemoetkoming, gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie.